

Første søndag i fasten.

Salmer:

736 Den mørke nat forgangen er

Dåbssalmer: 447 *Herren strækker ud sin arm* + 674, v. 2+7

336 Vor Gud han er så fast en borg

-

435 Aleneste Gud i himmerig

369 v. 4-6

634 Du ved det nok mit hjerte

Alene i vildmarken.

Vinderen Jon af serien ”Alene i vildmarken”, som har kørt på DR 3 var 45 dage i vildmarken et sted oppe i Nordnorge.

Han fastede på den måde. Levede stort set kun af fisk og frisk norsk kildevand. Og han kunne sagtens have fortsat lidt endnu. Han var sej, og byggede en svedehytte bare for at få tiden til at gå.

Han vandt fordi han ikke lod sig drive tilbage af savnet over sin familie. Det var først da familien ankom, at Jon brød sammen og græd. Så havde han alligevel savnet dem.

Der var også en anden, som kunne være blevet, men som savnede sin familie. De fleste andre sendte sig selv hjem fordi de enten sultede eller savnede deres familier/koner og kærestes.

Nej, serien ”Alene i vildmarken” havde den fine pointe, at mennesket bestemt ikke lever af hverken fisk eller

brød alene, men også af samværet med andre mennesker, som er det samme som alt hvad der udgår af Guds mund.

1 Faste

Jesus fastede også i 40 dage. Og led til sidst sult.

Og netop der, hvor han var mest presset, der melder djævelen sig.

Og som tvivlens fader siger djævelen: *Hvis*, siger han, hvis du er Guds søn, så lave stenene der om til brød.

Men Jesus ved, ligesom de unge mennesker i vildmarken, at mennesket ikke lever af brød alene, men af fællesskab. Fællesskab med Gud og mennesker.

Den allerførste fristelse er at vi tror vi kan leve uden andre. Bare vi får den og den ting. Bare vi har materieller goder nok, så er alt godt.

Det er det helt tydeligvis ikke i vores overflods samfund, som på mange måder svarer til paradiset. I hvert faldt hvis man tænker på det nederste niveau i Maslovs behovspyramide.

Vi har stort set alle vore fysiske behov dækkede.

Men vi mangler det vigtigste, nemlig vores sociale behov: At nogen holder af os og vil os.

Og når det behov ikke opfyldes, så bliver vi syge. Så mens diagnoserne tager til her i verdens lykkeligste

land, så er det måske fordi vi endnu ikke har opdaget det vigtigste i livet. Og det er netop djævelsk.

2 Hvis...

Den anden fristelse prøver djævelen igen med sit hvislende: *Hvis* du er Guds søn...*hvis*, *hvis*, *hvis*...vi kan hører slangens spørgsmål til Adam. ”Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af træerne i haven?”

Djævelen forsøger sig med at kile tvivlen ind mellem Gud og Jesus. Det er altid det, djævelen gør. Det er han metier at så tvivl og ikke tro.

Men Jesus fik at vide ved sin dåb, at han var Guds søn og at han havde Guds velbehag. Ved sin dåb fik han at vide, lige som vi, at han er elsket.

Og som vi alle ved, så kan man ikke *kræve* kærlighed. Og ordet ”udæske” betyder: ”At kræve”. Og ligesom vi ikke kan kræve kærlighed fra vore medmennesker, så kan vi heller ikke kræve kærligheden fra Gud. Til gengæld må vi forudsætte kærligheden fra Gud og regne med ham.

3 Løgneren

Den tredje fristelse handler om magt. Djævelen tilbyder Jesus magt.

Men han gør det på løgnens præmisser.

For Djævelen prøver at give noget væk, der ikke er hans. For Djævelen ejer ikke verdens riger og herlighed. Han har hverken skabt det, forvaltet det eller sørget for det.

Men det har Gud. Og når alt tilhører Gud skaberen, så kan djævelen ikke give det væk. Det er logik. Og derfor afslører Jesus djævelen som en gennemført løgner.

Vi kan jo lave et tankeeksperiment.

Jesus kunne jo vælge den nemme løsning og lave sten til brød, lade engle sørge for sig og svælge i magt og væld. Det havde været nemt. Ligesom at trykke på knappen og så ville båden komme og redde ham ligesom de unge mennesker i deres bioarker i vildmarken.

Men Jesus vælger *ikke* den nemme løsning, men *sandhedens* løsning. Havde han sagt ja tak til Djævelens nemme løsning og tilbud om verdens herredømmet, ville *Jesus* have været en løgner og en synder.

Hvordan det? Hvad er problemet med djævelens hvislende tilbud? Hvad er det syndige i det?

Ja, kort sagt, så er syndefaldet, at mennesket *ikke* ser verden som Guds, men som sin egen.

Når vi i dag taler om eigendomsret, om dit og mit, på vores matrikel og på skel, så er vi i virkeligheden løgnere. For intet af det vi har, er i virkeligheden vores. Alt hvad vi har er vores til låns!

Det er som K. L. Aastrup så fint digter i salmen:

Du gav mig, O Herre, en lod af din jord, som jeg nu min egen må kalde. Du gav mig et dagværk og brød til mit bord, her lever jeg trygt på dit mægtige ord, som taler til mig som til alle, her bygtes mit bo, her nyder jeg ro, og kan dig med glæde påkalde.

For mig at se er det på mange måder en kæmpe aflastning af os som mennesker, at vi ikke ejer os selv, og at alt er til låns.

For det betyder, at jeg ikke skal bruge mit liv på at konkurrere mod de andre i konkurrencestaten, men kan se på andre – også som Guds skabninger: Som gaver jeg har til låns.

Tænk på den energiudladning vi kunne genere, hvis ikke vi skulle bruge tid på at konkurrere med hinanden om alt her i konkurrencesamfundet.

At være kristen er en befrielse fra kun at være det du selv kan skabe. Det var i grunden også det, som de unge mennesker i ”Alene i vildmarken fandt ud af oppe i Nordnorge.

Deres erkendelse var, at de var *mere* end blot kød og blod, der skulle mættes, mere end blot en abekat. De fandt ud af, at de også, at de også og især var åndelige væsener, der har brug for andre mennesker for at kunne leve som sande og hele mennesker. Svedehytten var dybest set ligegyldig hvis ikke der var nogen at svede sammen med!

De så i virkeligheden en befrielse fra kun at være den jeg skaber selv.

Det var præcis det, som Luther følte sig befriet fra da han opdagede løggen i afladsbrevene, hvor mennesket troede det kunne købe sig til frelsen. At mennesket kunne udæske Gud, kræve Gud.

Men Luther sagde: Sandheden er, at frelsen kan du ikke forhandle dig til. Livet er *ikke* en konkurrence.

For kærligheden fra Gud har du på forhånd. Det er netop nåden. Og med det i ryggen, gå så ud og lev dit liv – ikke bare for dig selv, men med din næste.

For han og hun er også skabt af Gud og lever under nøjagtig de samme vilkår her midt på Guds vildmark. Amen.